

Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

ANUL XV, NR.12(188)/2012

BULETIN DE INFORMAȚII

DEC 2012

Iisus Hristos - libertatea noastră

**„Adevărat, adevărat zic vouă:
Oricine săvârșește păcatul este rob
păcatului”**

(Ioan 8, 34).

Preacucernici Părinți și iubiți credincioși,

Mulțumim bunului Dumnezeu că ne-a învrednicit să ajungem și anul acesta la marea sărbătoare a Nașterii Domnului. Cântările de la Utrenie ne-au introdus în atmosfera Crăciunului încă de la „Intrarea în Biserică a Maicii Domnului” (21 nov.) de când în fiecare zi, se cântă așa numitele „Catavasii ale Crăciunului”: „Hristos se naște, măriți-L / Hristos din ceruri, întâmpinați-L / Hristos pe pământ, înălțați-vă / Cântați Domnului tot pământul!”... Tot de la „Intrarea în Biserică a Maicii Domnului” se cântă și colindele de Crăciun care ne înalță sufletul și ne încălzesc inima de dragostea lui Dumnezeu Cel ce S-a smerit pe Sine și S-a născut trupește acum două mii de ani în Peștera Betleemului, iar duhovnicește Se naște mereu în sufletele curate ale celor care-L primesc prin credință și smerenie. Crăciunul este sărbătoarea curăției și a nevinovăției de care nu se pot bucura cu adevărat decât cei simpli și curați cu inima. Iar aceștia sunt în primul rând copiii. Copiii, mai mult decât noi cei în vârstă, se bucură de Pruncul Iisus despre care le vorbește mama și pe care-L văd culcat în iesle în icoana Nașterii sau în creșa de Crăciun. În poezia „În seara de Crăciun”, George Coșbuc descrie atmosfera de altă dată când mama vorbea copiilor despre Pruncul Iisus născut în iesle: „Afară ninge liniștit, / Și-n casă arde focul, / Iar noi pe lângă mama stând / De mult uitarăm jocul. / E noapte, patul e făcut; / Dar cine să se culce, / Când mama spune de Iisus / Cu glasul rar și dulce; / Cum s-a născut Iisus în frig, / În ieslea cea săracă, / Cum boii peste El suflau, / Căldură ca să-l facă”. Din păcate, această atmosferă de credință din familia de altă dată s-a pierdut în mare parte. Astăzi puține sunt fa-

miliile creștine care-și cresc copiii în duhul credinței, în atmosferă de rugăciune și armonie. Și aceasta spre marea nefericire atât a părinților cât și a copiilor care sunt lipsiți de cel mai mare sprijin în viață adică de credință și de rugăciune.

Toți părinții se îngrijesc de reușita copiilor în viață și fac totul pentru binele lor material; rari sunt însă cei care înțeleg că cea mai mare bogăție pe care o pot oferi copiilor lor este credința. Viața unui copil, viața omului valorează atât câtă credință are: cine are credință tare pentru că este crescut de mic în ea, acela are totul, se poate bucura de viață, poate înfrunta cu curaj orice ispită, orice greutate; cine n-are credință sau cine are o credință slabă, mai mult teoretică decât practică, acela nu se poate bucura de viață, va fi mereu nemulțumit și veșnic neîmplinit.

Iubiții noștri fii duhovnicești,

Anul 2013 a fost proclamat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române ca „Anul omagial al Sfinților Împărați Constantin și Elena” pe care Biserica Ortodoxă îi cinstește ca pe Apostolii Domnului pentru aportul lor deosebit la răspândirea creștinismului prin Edictul de la Milano din anul 313. Prin acest Edict împărătesc, creștinii, persecutați până atunci de Statul roman au primit dreptul de a se manifesta liber; au ieșit din catacombe, și-au înălțat biserici proprii și au desfășurat o intensă activitate misionară, încreștinând mase întregi de

păgâni. Curând, sub împăratul Teodosie cel Mare, creștinismul va deveni religia oficială a Imperiului roman, care cuprindea practic toată lumea cunoscută la acea vreme. Sfânta Împărăteasă Elena, împreună cu fiul ei, Împăratul Constantin, au construit ei înșiși mai multe biserici, între care cele mai vestite sunt biserica Învierii din Ierusalim și biserica Nașterii Domnului din Betleem, existente până astăzi. Tot Împărăteasa Elena a poruncit să se facă săpături pe locul unde a fost răstignit Domnul pentru a se descoperi lemnul Sfintei Cruci. Acesta a fost într-adevăr găsit și așezat spre închinare în biserica Sf. Învieri.

Cu toate că până la Constantin cel Mare, creștinii erau privați de libertatea exterioară și prigoniți pentru Hristos, totuși ei se bucurau de libertatea interioară. În vremea persecuțiilor, cei care primeau botezul erau conștienți că pentru credința lor în Hristos puteau fi condamnați la moarte în tot momentul. Și totuși mulți cereau botezul, înfruntând prin aceasta moartea. Credința primilor creștini era cu adevărat mare tocmai pentru că pentru credință erau în stare să moară. Ei trăiau intens credința, erau trup și suflet legați de Biserică, se împărțeau toți la fiecare Sfântă Liturgie, de la care nimeni nici nu-și putea măcar imagina că ar putea să lipsească. Și mai cu seamă, trăiau în dragoste. „Priviți-i cât de mult se iubesc, să devenim și noi creștini!”, ziceau păgânii despre ei, după cum mărturisește Tertulian, un mare scriitor bisericesc din secolul al III-lea.

După libertatea dată de Sfântul Constantin, lucrurile s-au schimbat însă radical. Primirea botezului creștin nu mai reprezenta nici un risc. Dimpotrivă prin botez se asigura o poziție socială mai bună întrucât creștinismul era religia oficială a statului. Așa se face că păgânii au început să se încreștineze în masă, fără pregătirea temeinică a botezului cum era cazul înainte, când catehumenii făceau până la trei ani școală catehetică înainte

de botez. Oamenii deveneau creștini, dar fără convingere profundă, ci mai mult de formă. Astfel viața creștină va decada treptat încât de acum înainte vom întâlni tot mai mulți creștini doar cu numele, nu și cu viața și cu faptele. Decadența vieții creștine va genera totuși o reacție pozitivă și anume o adevărată explozie a monahismului. Mulți creștini nemulțumiți de viața bisericească din parohiile de la orașe și sate au luat drumul pustiei și au devenit monahi. Se știe că numai în jurul Sf. Antonie cel Mare (+ 356) în Egipt s-au adunat peste 20.000 de călugări. Monahismul a devenit astfel o mare forță duhovnicească pentru Biserică. Monahii sunt creștinii care încearcă să trăiască maximalismul evanghelic fără nici un compromis, adică să trăiască întru totul după voia Domnului. Ei se retrag din lume nu pentru că urăsc lumea, ci pentru că să poată ajuta mai bine pe oameni prin rugăciunea lor neîncetată. Fiind oameni dedicați cu totul rugăciunii, monahii au alcătuit toate slujbele și rugăciunile pe care le avem până astăzi în Biserică. De aceea credincioșii dintotdeauna au alergat spre mănăstiri pentru a se întâlni cu acești oameni îmbunătățiți care se roagă pentru ei și le dau sfaturi duhovnicești în încercările și ispitele vieții.

lubiții noștri fii duhovnicești,

Descriind în câteva cuvinte viața creștină de după Edictul de libertate al Sf. Constantin din anul 313, cred că ați putut remarca ușor că unele trăsături ale ei se reîntâlnesc și în zilele noastre. Astăzi cei mai mulți copii sunt aduși la botez doar din tradiție, fără ca după aceea părinții și nașii să se îngrijească de creșterea lor în credință, în primul rând prin exemplul vieții lor. Și aceasta pentru că cei mai mulți părinți nu sunt ei înșiși angajați în credință, nu se roagă acasă, nu postesc, nu merg regulat la biserică, nu se spovedesc și nu se împărtășesc cu Sf. Taine. Iar copiii, fiind icoana părinților, vor imita întru totul pe părinți. De aceea societatea în care trăim se secularizează tot mai mult, se îndepărtează tot mai mult de Dumnezeu. Și aceasta spre nefericirea noastră a tuturor. Pentru că nu putem fi fericiți fără Dumnezeu, nu ne putem împlini în viață fără ajutorul lui Hristos. Dacă în vechime și, mai târziu, pe vremea dictaturii comuniste, creștinii erau privați de libertatea de a se manifesta, astăzi, cu toate că suntem liberi, trăim o persecuție mult mai subtilă, dar cu atât mai gravă, aceea a libertății greșit înțeleasă și rău trăită, o libertate care ne transformă foarte ușor în sclavi sau robi ai păcatului. „Adevărat, adevărat

zic vouă: Oricine săvârșește păcatul este rob păcatului” (Ioan 8, 34).

Este adevărat că păcatele, mai cu seamă cele care privesc trupul: mâncarea și băutura peste măsură, desfrâul sub nenumăratele lui forme... aduc omului la început o dulceață care însă nu durează mult. Curând, dulceața păcatului se transformă în suferință. Iar suferința durează și ne roade până când nu ne ușurăm conștiința prin spovedanie. Așadar păcatul este împreunat întotdeauna cu suferința. Și aceasta pentru că orice păcat este nefiresc, distruge încetul cu încetul firea, ființa noastră creată după chipul lui Dumnezeu.

Desigur că păcatul există de când este lumea; el este o realitate dureroasă generală. Tocmai de aceea Dumnezeu S-a făcut om ca să izbăvească lumea de păcat și să dea oamenilor adevărata libertate care nu există decât în Iisus Hristos, Mântuitorul lumii.

Dar dacă întotdeauna oamenii au avut conștiința păcatului și s-au rugat lui Dumnezeu pentru iertare, astăzi se pare că cei mai mulți oameni nu mai au conștiința păcatului. Pentru că societatea în care trăim l-a izgonit cu totul pe Dumnezeu, iar bieții oameni nu mai au nici un reper moral, sunt cu totul dezorientați. Și pentru că trăiesc în păcat, uneori chiar fără să conștientizeze cât de grav este să păcătuiești, suferă atât de mult. Numai cei care se țin de Biserică mai pot fi salvați. Căci Biserica ne primește cu toate rănilor păcatelor, cu toate suferințele pe care le avem și ni le vindecă dacă ascultăm de sfatul duhovnicului și încercăm să ne schimbăm viața. În Biserică ne simțim cel mai bine, ne simțim ocrotiți și mângâiați pentru că Biserica este Casa lui Dumnezeu, Care ne iubește pe toți fără măsură, indiferent cât de păcătoși suntem. Pentru că „Dumnezeu nu vrea moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu” (Iezechiel 33, 11). Dumnezeu nu are de pierdut pe nimeni; El nu pedepsește pe nimeni, ci ne așteaptă până la moarte să ne întoarcem de pe căile noastre rătăcite ca să ne ușureze și să ne mângâie. „Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni” (Matei 11, 28), zice Domnul. Suferințele noastre nu sunt de la Dumnezeu, ci sunt, așa cum am spus, consecințele firești ale păcatelor. Dar Dumnezeu îngăduie suferința pentru ca prin suferință să ne întoarcem la El și să ne mântuim.

lubiți credincioși,

După cum știți, la începutul anului acesta, Sfântul Sinod al Bisericii noastre ne-a

chemat pe toți, preoți și credincioși, să redescoperim importanța Tainei Sf. Maslu pentru vindecarea noastră de bolile sufletești și trupești și totodată să ne îngrijim de semenii noștri bolnavi sau în lipsă. În majoritatea parohiilor noastre se săvârșește, cel puțin o dată pe lună, Taina Sf. Maslu și peste tot, la îndemnul Preacucernicilor Părinți, credincioșii sunt tot mai sensibili la nevoile semenilor lor de aici și, mai ales, la nevoile celor din Țară: rude, prieteni, cunoștințe. În toate parohiile se fac adeseori colecte de bani sau de alte bunuri și se trimit în Țară unde este atâta sărăcie și suferință. Știți cu toții cum se bucură oamenii de cel mai mic dar. Iar bucuria lor ne-o întoarce Dumnezeu și nouă. Mântuitorul a zis: „mai fericit este a da decât a primi” (Faptele Ap. 20, 35). Într-adevăr mare bucurie trăim atunci când ajutăm pe oameni din toată inima. Să nu credem că dăruind vom săraci. Dimpotrivă „dăruind vom dobândi”; nu săracim, ci ne îmbogățim, căci Dumnezeu ne răsplătește însutit cum nici nu ne putem imagina. O vorbă înțeleaptă zice: „cine dă celui sărac pe Dumnezeu împrumut”, iar Dumnezeu nu rămâne niciodată dator.

Se cuvine ca la încheierea anului să mulțumim tuturor celor care au răspuns la solicitările Preacucernicilor Preoți în diferitele acțiuni desfășurate în parohii. Ne bucurăm că prin eforturi deosebit de mari, credincioșii din Mannheim au terminat construcția bisericii, iar cei Berlin au ajuns la ridicarea acoperișului noii biserici. Credincioșii din Stuttgart au terminat pictura în frescă a bisericii, iar în 6 mai 2012 s-au bucurat de transmisia în direct pe postul de televiziune ZDF a Sf. Liturghii.

Ne bucurăm că în mai multe parohii se fac eforturi pentru cumpărarea sau construcția unei biserici. Obiectivul prioritar pentru toate parohiile și în primul rând pentru cele din München este acum achitarea terenului pe care se va construi mănăstirea și centrul social - cultural din München pentru care se ostenește cu multă dragoste și râvnă Preasfințitul Sofian Brașoveanul. Vă pun tuturor la inimă să ajutați fiecare după putere la împlinirea acestei sfinte dorințe.

Cu nădejdea că veți pune la inimă aceste gânduri izvorâte din inimă, Vă binecuvântează pe toți în numele Domnului Iisus, născut la Betleem și Vă urez:

Sărbători ferice și La mulți ani!

Al vostru de tot binele doritor și rugător fierbinte către Domnul,

† **Serafim**
Arhiepiscop și Mitropolit

Știți ce înseamnă să iubești pe cineva?

Am fost foarte impresionat de răspunsul unui copil de la casa de copii care a fost întrebat „Cine te iubește pe tine?” Și a zis: „Nu mă iubește nimeni”. Noi nu suntem în situația de a nu fi iubiți de nimeni, dar trebuie să ne punem o întrebare firească, acum, în post, pentru cei care vor să se îmbunătățească. Dacă pe noi ne iubesc alții și noi iubim pe alții, suntem gata să-i iubim și pe aceia pe care nu-i iubește nimeni sau pe cei care, dacă i-am întrebat „Cine te iubește?”, am afla că nu-i iubește nimeni? Cuprindem noi în iubirea noastră pe oamenii de lângă noi, pe cei care au trebuință de iubirea noastră?

Noi ne întrebăm mereu: Oare postesc destul? Oare mă rog destul? Oare n-ar mai trebui să adaug ceva metanii? Oare îmi primește Dumnezeu ostenele? Ia gândiți-vă, care dintre voi v-ați întrebat vreodată: Oare iubesc destul? Oare iubesc într-adevăr?

Știți ce înseamnă să iubești pe cineva? Să-l aduci în tine. Să nu-l lași lângă tine. Să nu-l lași departe de tine. Să-l aduci aproape de tine. Să-l îmbrățișezi. Să-l transferi din afară înăuntru. Să-l aduci în suflet. Să poți zice: „Te port în mine, te port în suflet, te port în visuri, te port în brațe”. Și dacă nu spui lucrul acesta și dacă nu poți spune lucrul acesta, să știi că nu iubești. Nu-i iubești nici pe cei despre care crezi că-i iubești. Nu-i iubești pe aceia de care vrei să scapi. Nu-i iubești pe aceia pe care nu-i apropii. Nu-i iubești pe aceia pe care nu-i ajuți. Nu-i iubești pe aceia pe care nu-i mângâi. Nu-i iubești pe aceia pe care-i bruschezi. Să luăm aminte la toate lucrurile acestea și să știm că iubirea aduce și durere când nu poți face ceva pentru omul pe care-l iubești.

În toată vremea postului, să ne cercetăm pe noi înșine și sub aspectul acesta: câtă iubire avem față de Dumnezeu? Împlinim poruncile lui Dumnezeu? Pentru că împlinirea poruncilor lui Dumnezeu este dovada iubirii față de Dumnezeu. Și cea mai mare și cea dintâi poruncă după iubirea față de Dumnezeu este iubirea față de aproapele. Când ne gândim la aceasta, cât ne silim să realizăm ceea ce încă n-am realizat? Și poate că de aceea este important să zicem mereu: *Doamne, lisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul, pe mine care nu iubesc, pe mine care nu mă înterez, pe mine care nu caut binele altora, pe mine care sunt nepăsător față de alții, miluiește-mă pe mine, păcătosul.*

„Gândiți frumos” de pr.Teofil Părăian

Știți ce înseamnă filantropie?

Filantropie înseamnă iubire de om. Și cum numai Dumnezeu este iubire, înțelegem că nu ne putem iubi unul pe altul decât dacă vom primi în dar iubirea Care este Dumnezeu. Iubirea noastră unul către celălalt nu poate fi decât mărturisirea și exercitarea iubirii lui Dumnezeu de la unul către celălalt. Din cauza căderii noi nu ne mai dăm seama de lucrul acesta. Aproapele! Știm bine și din Sfânta Scriptură și din viața de zi cu zi cine-i aproapele nostru. Iată, acum, colegă...este aproapele meu, e chiar lângă mine. Deși noi credem că suntem foarte iubitori, descoperim adesea că nu e chiar așa... Auzim adesea declarații sincere de genul: „Eu iubesc oamenii! Iubesc pe toată lumea!”. Și dacă insiști să afli dacă nu e totuși cineva pe care nu-l iubește persoana respectivă, poți afla că, da, ar fi câteva persoane: o colegă de serviciu, o vecină, mama soacră... dar asta din cauza lor, evident! Încolo, pe toată lumea. De aici aflăm că numai cu aproapele nostru avem probleme în iubire. De ce? Pentru că atunci când cineva e prea aproape îi vedem mai întâi defectele, sau nu-l vedem deloc, sau vedem mai ales ce proiectăm pe el...

Fără chemarea Duhului Sfânt pe Care mi-L trimite Cel ce mă trimite la aproapele, relația mea cu acela rămâne relație omenească, iar faptele mele vor fi în numele meu și spre slava mea. Acela va fi pentru mine Vasile care e bolnav, sau Ionel care are o decepție sau, Carmen care se droghează, iar nu Hristos. Fără Duhul Sfânt nu-L pot vedea pe Mântuitorul în aproapele, nu-l pot simți, nici măcar gândi prezența în acela. Pot să-mi spun lozinca, pot să mă sugestionez, dar felul în care îl voi vedea pe aproapele meu îmi va dovedi că nu pe Domnul îl privesc în El. Atunci nu-mi rămâne decât să strig: „Doamne, nu mă lăsa să uit că Tu M-ai trimis și că la Tine am venit! Fără Tine sunt plină de mine, fără Tine mi-e greu, fără Tine îmi vine să o rup la fugă, fără Tine mă plictisesc... iată, fără Tine judec și mă plâng că: ăsta, după ce că îi fac bine, mai vorbește și urât cu mine, că nu e mulțumit, că nu-mi e recunoscător...”. Acestea sunt gesturile și gândurile mele firești, pe care le fac și le am eu în firea mea căzută. Dar dacă strig la Dumnezeu, în clipa aceea se întâmplă acel ceva. De ce se întâmplă? Pentru că vine Duhul Sfânt și transformă inima mea și transformă omul din fața mea și noi devenim loc de întâlnire și prezență reală a lui Hristos...

Gânduri de la maica Siluana Vlad

Pentru copii și nu numai....

Zgârcitul

Ce să fac, părinte? – l-a întrebat un oarecare pe starețul Ambrosie. M-a năpădit așa o zgârcenie ...

- Începe să dai mai întâi lucrurile de care

nu ai nevoie. Apoi vei fi în stare să dai mai mult și chiar să te lipsești de ceva, ca în sfârșit, să fii gata să dai tot ce ai – i-a răspuns starețul și i-a povestit următoarea istorioară.

Un călător a ajuns într-un sat și a început a cere milostenie. Întâi s-a adresat unei femei zgârcite, care i-a dat un batic vechi. Alta, fiind bună, i-a dat călătorului multe lucruri bune. Numai plecase de la ele, că s-a întâmplat în satul acela un mare incendiu care a prefăcut în scrum totul. Călătorul s-a grăbit să se întoarcă și să înapoieze oamenilor ceea ce a primit de la ei: cea care i-a dat mult, mult i-a întors, iar femeii zgârcite i-a întors baticul rupt.

Zgârcenia și vindecarea ei

Se povestește că demult, demult trăia un morar ce mânca la o masă o turtă cât roata morii și tot nu se mai sătura. Într-o zi la acest morar veni Sfântul Petru cu un ucenic de-al lui, cu doi saci de grâu să-i macine.

Era aproape de vremea mesei când se termină cu măcinatul grâului și morarul cu coptul turtei pe care o mânca la prânz. Când moșul luă turta din vatră, Sfântul îi zise:

- Moșule, dă-mi și mie o bucată de turtă!
- De unde să-ți dau și ție, dacă mie singur nu-mi ajunge?

- Nu te îndoii, moșule, că îți va ajunge!
Luă Sfântul Petru turta, pe care i-o dădu moșul, o tăie în bucăți și începu a o împărți oamenilor de la moară, apoi luă și el o bucată, dându-i moșului bucata ce rămase.

Morarul se posomorâse: vedea el bine că va rămâne flămând! Dar, minune! Mâncând bucata de turtă, se sătură mai bine decât atunci când mânca o turtă întreagă.

- Cum se face că acum m-am săturat cu o bucățică din ce mâncam altădată? Îl întrebă pe Sfântul Petru. Eu nu pot pricepe asta!

- Înainte nu te săturai pentru că mâncai singur. Acum, când ai împărțit și altora, ți-a dat Dumnezeu saț.

*Să ne-adune bun cu bun,
Sfânta seară de Crăciun.
Că-i mai Sfânta decât toate,
La mulți ani cu sănătate!*

Preoți distinși în anul 2012:

În data de **8 mai 2012**, Guvernatorul Landului Salzburg, Doamna Gabi Burgstaller a oferit P.C. Pr. dr. Dumitru Viezuianu Distincția Landului Salzburg (Crucea Landului), în semn de recunoaștere a angajamentului său în domeniile: teologic - didactic, cultural și social. În Diplomă se spune: „Guvernul Landului Salzburg apreciază contribuția ecumenică a Preotului ortodox la apropierea dintre confesiuni, construcția bisericii și a Centrului pastoral, cultural și ecumenic”. Preotul Viezuianu a mulțumit autorităților pentru această înaltă Distincție în formă de Cruce, care aparține și comunității pe care o păstorește de mulți ani.

Pe data de **25 octombrie 2012**, de ziua Armatei Române, la Ambasada României din Berlin, Pr. Ic. Stavr. Constantin Papuc, de la Parohia "Nașterea Maicii Domnului" Saarbrücken și Saarland, a fost decorat cu "Emblema de onoare a Statului Major General". Această decorație i-a fost acordată de către domnul Colonel Nicolae Valentin Stănescu și de Excelența Sa domnul Ambasador Lazăr Comănescu, pentru sprijinul moral - duhovnicesc acordat militarilor români răniți în Afganistan și tratați în Centrul Medical Regional al Forțelor Armatei Americane din Landstuhl.

**Din agenda
Părintelui Mitropolit Serafim**

2 nov. - la Wiesbaden, în cadru festiv, conferă ordinul Mitropoliei: „Crucea Sfinților Martiri Brâncoveni” D-lui Norbert Kartmann, Președintele Parlamentului din Hessen. Ține „Laudatio”. Au participat membrii ai Parlamentului și invitați, între care și Ambasadorul României în Germania, D-I Lazăr Comănescu și PC Preoți Ștefan Anghel, Cristian Vaida, Protos. Ghelasie Păcurar și Jürgen Henkel.

3 nov. - în Mănăstirea Niederalteich, participă la ceremonia de acordare a premiului „Abt-Emmanuel-Heufelder-Preis” Păr. Arhim. Gregor Hohmann din Würzburg.

4 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică la Salzburg (Pr.Dr. Dumitru Viezuianu), cu prilejul hramului. Participă la agapă.

6 nov. - alături de Cardinalul Marx, participă la München la lansarea cărții „Ioan Paul II. Biografia”. Vorbește despre Papa Ioan Paul al II-lea și Ortodoxia.

8 nov. - Sf. Arhangheli Mihail și Gavril - slujește Sf. Liturghie și predică la Nürnberg.

10 nov. - săvârșește Taina Sf. Maslu în biserica din Mannheim (Pr.Drd. I. Popescu).

11 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică la Heidelberg.

12-13 nov. - face o vizită la Mănăstirea din Bussy (Franța) unde ține cuvânt de învățătură.

15-24 nov. - la invitația Asociației Studenților

Creștini Ortodocși Români (ASCOR) vorbește pe diferite teme și răspunde la întrebările tinerilor din: București, Ploiești, Galați, Făgăraș, Sibiu, Cluj, Arad și Timișoara.

17 nov. - la Mănăstirea Antim din București, oficiază în sobor slujba Parastasului pentru marii duhovnici Daniil (Sandu Tudor, mort în închisoarea din Aiud) și Sofian (Boghiu) și participă la simpozionul dedicat lor.

18 nov. - alături de IPS Arhiepiscop Casian al Dunării de Jos, slujește Sf. Liturghie și predică în Catedrala din Galați.

21 nov. - Intrarea în Biserică a Maicii Domnului - slujește Sf. Liturghie și predică în Catedrala din Sibiu. Seara, slujește Vecernia și predică în Catedrala din Cluj.

23 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică în biserica studenților din Arad.

24 nov. - săvârșește Vecernia cu litie la Würzburg. Participă la un Concert de colinde.

25 nov. - slujește Sf. Liturghie la Würzburg (Protos. Ghelasie Păcurar) cu prilejul hramului. Participă la agapă.

29-30 nov. - la Centrul mitropolitan, ia parte la Comisia mixtă de dialog între Conferința episcopilor ortodocși și Conferința episcopilor catolici din Germania.

29. nov. - săvârșește Vecernia cu litie și participă la Concertul de Colinde susținut de corul „Ciprian Porumbescu” din Suceava.

30 nov. - Sf. Apostol Andrei - slujește Sf. Liturghie și predică în Catedrala din Nürnberg.

**Din agenda
P.S. Episcop Sofian**

1 nov. - în cadrul pelerinajului în România, la care a participat un grup de susținători ai proiectului bisericesc din München, vizitează M-rea Antim, Catedrala și Palatul Patriarhal. După amiază, grupul la care s-a adăugat și D-na Barbara Stamm, Președinta Parlamentului Bavariei și Președinta Curatoriului pentru susținerea proiectului de construire a bisericii și centrului bisericesc, social și cultural din München, este primit de Preafericitul Părinte Daniel. Seara vizitează, împreună cu grupul, M-rea Radu Vodă, după care participă la Concertul și recepția oferite de Ministerul Afacerilor Externe și Ambasada Germaniei la Ateneul Român cu prilejul aniversării a 20 de ani de la semnarea Tratatului dintre România și Germania privind cooperarea și parteneriatul în Europa.

2 nov. - vizitează Catedrala și Palatul Arhiepiscopal din Curtea de Argeș. După amiază, vizitează M-rea Horezu, iar seara, Catedrala din Râmnicu Vâlcea.

3 nov. - vizitează biserica și școala din satul Băcel, (jud. Covasna). După amiază, vizitează biserica săsească și cetatea de apărare din Prejmer (jud. Brașov), iar seara are o întrevvedere de lucru cu primarul localității Șinca Nouă, dl. Dumitru Flucuş.

4 nov. - Slujește Sf. Liturghie și predică la M-rea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus.

Săvârșește parastasul pentru Arhim. Teofil Păraian (+2009). După amiază, vizitează Catedrala din Sibiu. Seara este primit împreună cu grupul de dl. Thomas Gerlach, Consulul General al Germaniei la Sibiu.

5 nov. - vizitează împreună cu grupul de pelerini Facultatea de Teologie din Sibiu după care este primit într-o vizită de lucru de dl. Johannes Klaus, Primarul orașului Sibiu. Seara, pelerinajul în România ia sfârșit.

6 nov. - participă, la München la prezentarea cărții „Ioan Paul al II-lea. Biografia” scrisă de dl. Andrea Riccardi, fondatorul Fraternității St. Egidio.

7 nov. - participă la ședința Curatoriului pentru sprijinirea construirii bisericii și a așezământului mănăstiresc în orașul München, sub președinția d-nei Barbara Stamm.

8 nov. - Sf. Arhangheli Mihail și Gavril - slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

11 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică la Offenburg. Săvârșește botezul pruncului, Ioan Sofian, fiul Pr. paroh Adi Neșțian; participă la agapă și are o întâlnire de lucru cu membrii consiliului parohial.

18 nov. - slujește Sf. Liturghie și predică la Karlsruhe (Pr. Marius Mezinca); participă la agapă.

21 nov. - Intrarea în Biserică a Maicii Domnului - slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

22 nov. - însoțit de P.C. Pr. Mircea Basarab, are o întâlnire cu consilierii ecumenici al Bisericii Evanghelice Luterane din Bavaria, Michael Martin și Ulrich Zenker.

24 nov. - participă, la Freising, la sărbătoarea Sf. Corbinaian, ocrotitorul catedralei și al orașului Freising. Mesa festivă a fost prezidată de Arhiepiscopul de München și Freising, Cardinalul Reinhard Marx.

25 nov. - slujește Sf. Liturghie la Biserica St. Nikolai.

30 nov. - Sf. Apostol Andrei - slujește Sf. Liturghie la Capela Sf. Siluan.

Dumnezeu S-a făcut om, ca omul să poată deveni dumnezeu. (Sfântul Irineu)

Dumnezeu nu se uită la fapte, ci la dragostea cu care au fost făcute. Nu e nimic mult, când oamenii iubesc puțin, așa cum nu este puțin, când oamenii iubesc mult. (Sfântul Vasile cel Mare)

RUMĂNISCHE ORTHODOXE METROPOLIE
FÜR DEUTSCHLAND, ZENTRAL- UND NORDEUROPA

Fürther-Str.166- 168 D-90429 Nürnberg
Tel.: (49)0911/ 3236910; Fax: /3236912
E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: www.mitropolia-ro.de

Abonament:15.50 Euro/ anual (inclusiv porto)
Bankverbindung: Liga Bank EG
Kontonr.: 116 78 04 BLZ: 750 903 00